

[Finansministeren]

denne manøvre, at vi giver dem en adgang til at afregne alene én gang om året. Det giver dem en likviditets- og rentegevinst, den sidste i størrelsesordenen 20 mio. kr., som kan siges at være en rimelig kompensation for den ulejlighed, denne lovgivning påfører sektoren.

(Kort bemærkning).

Kai Dige Bach (KF):

Det er klart, at der ikke er nogen arbejdsgivere, der vil stå og råbe hurra for at få lov til at administrere mere, end de gør i forvejen. Men jeg er sikker på, at det er det enkleste system og først og fremmest det system, som samler tingene ét sted. Det fremgår også tydeligt af sagens bilag, at pensionskasserne og assurandørerne i det hele taget jo ikke under den samtale, man har haft med dem, har syntes, det var nogen god idé, at de skulle gøre det. Det lyder jo flot, når man siger, at man har talt med nogen, men hvis konklusionen er, at det vil de meget gerne være fri for, og man siger, at man har talt med dem, så fører det jo ingen steder hen.

Hvis nu finansministeren er venligt sindet over for udenlandsk specialarbejdskraft til 30 pct., kunne det jo udmøntes i, at vi mellem anden og tredje behandling fik et ændringsforslag på begge dele. Hvis regeringen er enig i, at der er rent praktiske ting i ordningen, som måske ikke er hensigtsmæssige, så vi meget gerne, at de blev rettet nu i stedet for til efteråret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-4, ændringsforslag nr. 1 og 2, § 5, således ændret, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 6, § 6 i den nye affattelse, § 7, ændringsforslag nr. 4 og 5, § 8, således ændret, ændringsforslag nr. 6, § 9, således ændret, ændringsforslag nr. 7 og 8, § 10, således ændret, ændringsforslag nr. 9 og 10, § 11, således ændret, ændringsforslag nr. 11, § 12, således ændret, ændringsforslag nr. 12, § 13, således ændret, §§ 14-20, ændringsforslag nr. 13, § 21, således ændret, ændringsforslag nr. 14 og 15, § 22, således ændret, ændringsforslag nr. 16-19, § 23, således ændret, og § 24 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 327:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser vedrørende reguleringer af overførsler m.v. (Ændrede reguleringsbestemmelser).

Af finansministeren (Lykketoft).

(Fremsat 25/5 93. Første behandling 1/6 93. Betænkning 18/6 93).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-5, ændringsforslag nr. 1 og 2, ændringsforslag nr. 3, § 6, således ændret, §§ 7-10, ændringsforslag nr. 4, ændringsforslag nr. 5-8, ændringsforslag nr. 9, § 11, således ændret, §§ 12 og 13, ændringsforslag nr. 10 og § 14, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forhandling

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 328:

Forslag til lov om ændring af lov om en satsreguleringsprocent.

Af finansministeren (Lykketoft).

(Fremsat 25/5 93. Første behandling 1/6 93. Betænkning 18/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 282:

Forslag til lov om ændring af lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien m.v. (Midlertidig opholdstilladelse til spontane asylansøgere).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 28/4 93. Første behandling 19/5 93. Betænkning 22/6 93).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Lissa Mathiasen (S):

Da vores ordfører i denne sag, fru Dorte Bennedsen, ikke har mulighed for at være til stede her i dag, skal jeg på Socialdemokratiets vegne knytte et par bemærkninger til de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag.

Jeg tror egentlig, de fleste har det som mig, nemlig at det ikke er med glæde, at vi siger ja til dette forslag, men vi er i en situation, som desværre med al ønskelig tydelighed viser, hvad der sker, hvad der sker, når det ikke er muligt på et større europæisk plan at finde fælles løsninger på flygtningeproblematikken.

Ændringsforslaget her lægger op til to ting, nemlig en forsøgsordning, hvor man ved hjælp af fremskudte kontorer ved grænsen til Bosnien-Hercegovina vil tilstræbe at sikre, at det er de personer, der mest har hjælp behov, der bliver givet mulighed for at komme i sikkerhed, og som det andet indførelsen af visumpligt.

Ideen, der ligger bag, at yde en målrettet indsats for dem, som har mere akut behov for beskyttelse, er vi meget enige i, og i erkendelse af, at vi dermed må ud og forsøge os på nye veje, støtter vi denne her forsøgsordning. Men vi erkender også, at en sådan model ikke er uproblematisk. Vi har fra Socialdemokratiets side fra starten af lagt meget stor vægt på, at det for det første var en forsøgsordning, som kun strækker sig frem til udgangen af 1993. Men ikke mindst har det for os været meget væsentligt at få sikret, at vi løbende vil få mulighed for at vurdere forløbet af forsøgsordningen, første gang efter to måneders forløb og så efterfølgende hver anden måned. Begge disse punkter fik vi med i udspillet, og det er vi meget godt tilfreds med.

Det indebærer, at vi naturligvis er indstillet på at overveje visumpligten på ny, såfremt rapporteringen måtte vise, at forsøgsprojektet ikke fungerer tilfredsstillende. Man kunne egentlig fristes til at sige: Hvad skulle vi ellers med en tilbagerapportering – en evaluering – hvis det ikke var, fordi vi var parat til at tage en fornyet drøftelse, hvis det ikke fungerer efter hensigten. Men jeg synes, det er væsentligt også i den sammenhæng at få pointeret her i dag, at visumkravet – forsøgsordningen – ikke betyder, at vi ønsker og ej heller lægger op til, at det er færre, der skal hjælpes, men at vi vil for-